

Дітмаратчурна і Мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЗОЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР

Год выдання 35-ы
№ 42 (2095)
24 мая 1966 г.
АўТОРАК
Цана 4 кап.

НЕПАРУШНАЕ АДЗІНСТВА

Менш дзевяці дзён засталася да выбараў у Вярхоўны Савет СССР. Выбарная кампанія ўступіла ў заключны этап. Па ўсёй краіне праходзяць сусветныя выбарчыя камітэты ў дэпутаты Вярхоўнага Савета.

Гэтымі днямі мінае гарача віталі аднаго са сваіх кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета, члена Палітбюро ЦК КПСС, першага намесніка Старшыні Савета Міністраў СССР Кірылу Трафімавіча Мазурава.

У яркую дэманстрацыю адзінства партыі і народа выліўся акружова схода выбарчыкаў Мінскай гарадской першай выбарчай акругі і Вярхоўнага Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР, прысвечаныя сустрэчы з таварышам К. Т. Мазуравым.

З гарачым адзінадушным прысутным успрыманні цэльныя словы пра кандыдата дэкараванага асобы — галоўнага інжынера будгэта № 15 «Спецбуд» В. Я. Ярава, сакратара праўлення Саюза пісьменнікаў БССР І. П. Шамякіна, машыніста паравоза нага дэло А. І. Ермакевіча, прафесара Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта М. А. Жыдковіча і іншых.

— Дзень выбараў у Вярхоўны Савет СССР, — сказаў І. П. Шамякін, — заўсёды быў усенародным святам — святам сацыялістычнай дэмакратыі. І няма сумнення, што 12 чэрвеня гэтага года будзе такім жа святам, як і ранейшыя выбары. Не, я ўпэўнены, што больш урачыстым. Выбары будуць праходзіць у летні дзень, калі кожны людзь будзе лашчыць мора пасевы на каласках і саўгасных палях, а на лугах і ў нашых парках будуць палыміцца кветкі, калі вуліцы будуць запуюнены дэтай і моладдзю, расквітанай вясной, убранным, шчасцем.

Прамоўца падкрэсліў, што выбары ў гэтым годзе асабліва змяняльныя, бо праходзяць яны неўзабаве пасля гістарычнага XXIII з'езда КПСС, рашэнні якога выклікалі неабавязна, спрэдаў творчы ўздзеянне саўгаснага народа.

З аўтыя ўвагі выслушалі прысутныя прамоўца кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР, члена Палітбюро ЦК КПСС, першага намесніка Старшыні Савета Міністраў СССР К. Т. Мазурава.

«Я падзякаваў міначам за высокую довер'е і запэўніў выбарчыкаў, што будзе верна служыць роднаму народу і Камуністычнай партыі, як належыць камуністу».

К. Т. Мазураў падкрэсліў, што перыяд, які прайшоў за момант мінулых выбараў у Вярхоўны Савет СССР, насычан важкімі гістарычнымі падзеямі ў жыцці партыі і народа. Ён характэрны глыбокімі эканамічнымі пераўтварэннямі, дэкарацыяй развіцця сацыялістычнай дэмакратыі.

Вялікую частку сваёй прамоўцы таварыш Мазураў прысвёў пытанню эканамічнага развіцця нашай краіны, расказаў пра велізарную праграму сацыяльна-эканамічных пераўтварэнняў, імемнаму XXIII з'езду КПСС, спыніўшы на некаторых пытаннях міжнароднага становішча Саўгаснага Саюза.

У Мазураў, у старажытным горадзе на беразе п'яноўнай Прыпяці, выбарчыкі сабраліся ў Палац культуры на сустрэчу са сваімі кандыдатамі — старшынёй праўлення Саюза пісьменнікаў БССР народным пэтам Беларусі Пятром Усцінавічам Броўкам і калегіямі сельгасарцаў «Перамога» Жыткавіцкага раёна, Героем Сацыялістычнай Працы Сцяпанідам Іванавічам Марусікам.

Дэкаравана асобы — механік калгаса імя Калініна Мазырскага раёна Валентын Сёнаў і начальнік аддзела кадраў заводу меліярацыйных машын Мікалай Шорап пазнамілі прысутных з біяграфіямі кандыдатаў, расказалі пра іх сьняжныя працоўныя справы і заклікалі выбарчыкаў аднадушна прагаласаваць за дэкарацыю прадстаўнікоў народа.

Выступіла выкладчык педінстытута тов. Протчанка. Ён гарача вітае выдатнага беларускага пэтам, гаворыць пра яго вялікі ўклад у развіццё беларускай літаратуры і культуры, жадае яму напісаць новы творы пра тэраўную працу, чужоўнае жыццё і лобіць людзей Палесся.

Цэльныя, праміненныя словы выказалі ў адрас П. Броўкі і С. Марусіка заахнік саўгаса «Камуніст» Мазырскага раёна Т. Целеш, дырэктар швейнай фабрыкі А. Бранднёва, старшыня калгаса імя Леніна В. Турбаў, настаўнік Прудкоўскай школы Д. Кудрыс і іншыя.

Гарачыя апладысменты сустрэлі выбарчыкі выступленне Пятра Усцінавіча Броўкі.

— Апошні раз я быў у Мазыры шэсцьдзесяці год назад, — сказаў ён, — і бачу цяпер анога новага. Горад вырас, кабыў прыгожым абліччам, стаў буйным прамысловым і культурным цэнтрам. Нам, пісьменнікам, ёсць пра што пісаць. Герой пэтыгодкі — гэта героі літаратуры.

П. Броўка заахніча гаварыў пра перспектывы развіцця эканомікі і культуры палескага краю, пра чужоўных людзей, што жыюць і працуюць тут. Ён падзякаваў выбарчыкам і запэўніў іх, што на пашкада сці і працы на карысць Радзімы.

Беларуская пісьменніца сардэчна сустрэклі таксама рабочыя Мазырскага заводу меліярацыйных машын, якія першымі назвалі яго сваім кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР. У абедзённым перапынку на заводзе адбыўся мнагалюдны мітынг.

КІНАСВЯТА У КІЕВЕ

У Кіеве вялікае свята — Сусветны кінафестываль. Урачыстае адкрыццё яго адбылося ў мінулы суботу ў адным з буйнейшых кіназалаў сталіцы Украіны — у Палацы культуры імя Кастрычніцкай рэвалюцыі. На форум саўгаснага кінамастацтва прыехалі дэлегацыі ўсіх саюзных рэспублік, госці з раду замежных краін, Беларускаю дэлегацыю кінамастацтва на фестывалі ўзначальвае намеснік старшыні Камітэта па кінамастацтві пры Саўеце Міністраў БССР У. Э. Івановіч. Сярод удзельнікаў фестывалю — беларускія кінарэжысёры Б. Сцяпанюк і У. Шулмык, кінааператары А. Забалонці і Ул. Цяслюк, гукааператар У. Усціменка, член рэдакцыі «Сцяжына» кінастудыі «Беларусьфільм» М. Фрайман, дырэктар кінастудыі «Беларусьфільм» В. Паўноў.

Сярод мастацкіх фільмаў, якія будуць удзельнічаць у фестывальным конкурсе, і кінакарціна студыі «Беларусьфільм» «Горад майстроў» рэжысёра С. Бычкова.

Убачыць глядачы на фестывальным экране і дакументальную стужку вытворчасці Мінскай студыі хронікальна-дакументальнай і навукова-папулярных фільмаў «Есць такія зямля». Гэта фільм пра беларускае Палесся, пра яго прыгожасць і багацце, пра яго індустрыяльнае аблічча. Над стварэннем фільма працавалі рэжысёр У. Сківоў, аператар Г. Масальскі, сцэнарыст Г. Бекарэвіч.

НА ПЕРАДЗЕ — НОВЫЯ ПРАБЛЕМЫ

У цэнтры ўвагі рэспубліканскай «Народна-рабочніцкай» кінафіліі і пракату, якая днямі адбылася ў Мінску, было пытанне аб далейшым палашэнні кінаабслугоўвання сельскага насельніцтва. З дакладам выступіў старшыня Камітэта па кінамастацтві пры Саўеце Міністраў БССР В. Паўноў.

Аб п'яцігоддзю развіцця кінамастацтва ў Беларусі і Гродзенскай абласці. Выявіліся многія выдатныя кінамаханікі. У гэтым жа, на вялікі жаль, кінасетка рэспублікі працуе нездольва. План кінаабслугоўвання насельніцтва за мінулы год не выкананы. Становішча не змянілася і сёння.

XXIII з'езд КПСС патрабуе павысіць ролю кінамастацтва ў камуністычным выхаванні саўгаснага людзей. Гэта абавязвае работніку кінафіліі і пракату з большай адказнасцю ставіцца да прапаганды лепшых саўгасных фільмаў. Нельга мірыцца з тым, што работа многіх кінааператараў і кінаперасовак зводзіцца да тэхнічнай дэмакратыі фільма, недаацэньваюцца рэклама — масавая, яркая, даходлівая. Можна прывесці яшчэ прыклады, як у раёнах наўмела, а часам бяздумна складаецца рэпертуар кінаўстаноўкаў. Колькі яшчэ тут выйдзе ковага!

У Мазыраве на праспекце Міру каля ракі Дубровіні хутка стане гэты дванадцятпавярховы дом, акружаны прыгожымі прыбудовамі. Спалучэнне лоджый з чыстымі плоскасцямі тэрцаў надае гэтай будынкам вышыннай частцы. Гэта будзе гасцініца для вялікай магільскай новабудовы — камбіната сінтэтычнага валакна.

У ёй размесціцца спецыялісты, якіх будучы вясці будыніцтва, мантаж і наладку абсталявання камбіната.

Прадугледжана стварэнне розных выгод. У прыбудовах размесціцца вялікі рэстаран, кафэ, плавальны басейн, спартыўная зала, кінатэатр на 200 месца, пошта і іншыя службы. Сяды будзе падаваць ачышчанае, кандыцыянаванае паветра. Нумары, разлічаны на аднаго, двух і трох чалавек, будуць мець прыгожыя, гасцінныя і жылыя пакой. У аддзельцы інтэр'ераў будуць выкарыстаны сінтэтычныя і недарагія натуральныя матэрыялы.

Аўтары новай гасцініцы — архітэктары «Белдзяржпраекта» Я. Бендзіктай, М. Мышнік, П. Лукомскія, інжынер Р. Вігдэрчык.

ЗАПРАШАЕ ДОМ МАСТАЦТВАЎ

Хто з мінач не ведае гэты светлы трохпавярховы будынак у самым цэнтры горада ў Цэнтральнай плошчы? Зусім надаўна на яго фасадзе з'явілася шыльда: «Дом мастацтваў». Учора, а сёмай гадзіне вечара сюды сабраліся актёры, музыканты і мастакі, аматары мастацтва на ўрачыстае адкрыццё свайго дома.

Пасты толькі што скончанага рамонта будынак пахараў. Тут ёсць і прасторная актыва зала, і вялікае мастацтвае фая, і выставачная зала, дзе, дарэчы, адкрылася выстаўна старых тэатральных мастакоў рэспублікі. Есць і бібліятэка з чытальнай залай. На першым паверсе абсталяваны бібліярны пакой. Побач — кафэ.

— Мы спадзяёмся, што наш дом палюбіцца дзеячам мастацтва Беларусі, — сказаў нашаму карэспандэнту дырэктар дома А. Озеру. — Тут створаны ўсе ўмовы для працы і адпачынку.

Наш карэспандэнт спытаў некаторых работнікаў мастацтва:

— Якія вашы думкі і пажаданні ў сувязі з адкрыццём Дома мастацтваў?

Вось што яны адказалі:
Л. РЖДЦКАЯ, народная артыстка СССР: «Нарэшце...»
Л. АЛЕКСАНДРОўСКАЯ, народная артыстка СССР: «Гэта клуб — цудоўны падарунак працаўнікам мастацтваў. Да гэтага часу ў нас у рэспубліцы, апроч Дома архітэктараў і Дома пісьменнікаў, такіх клубуў дамоў не было. Хацелася б, каб у нашым доме заўсёды было вельмі шквала, каб білеты на яго мёрпрыемствы, як на добрую прэмеру, цяжка было дастаць».

К. ГУБАРЭВІЧ, драматург: «Мы атрымалі магчымасць у шчырых гаварніцкіх умовах сустрэцца з сябрамі па мастацтву, з мастакамі, музыкантамі і нампіятарамі. Хацелася б, каб сустрэчы былі не толькі шквалымі, але і пазнавальнымі, каб яны спрыялі ўзаемаўзабагачэнню адін аднаго, каб можна было абмяняцца думкамі, вопытам, і»

Я. ПАЛОСІН, народны артыст БССР: «Нават у сталага актёра-прафесіянала наступіла такі час, калі свайго адпачынку станаўціцца ўжо мала. Яму патрэбны сямейны ўражанні, яму трэба пераасановаць свае іншы раз і усталяваць творчыя прыёмы і ў гэтых адносінах ад Дома мастацтваў мы вельмі многіага чакаем».

Р. ПІЛІПАУ, артыст Тэатра імя Янкі Купалы: «Нічога добрага не атрымаецца, калі мы толькі будзем чакаць, каб нехта нам прапанаваў нейкія мерапрыемствы. Ініцыятыва павіна выходзіць ад кожнага з нас. Толькі пры гэтай умове наш цудоўны дом прапрадэна нашым спадзяванні».

Б. СЦЯПАНАУ, кінарэжысёр: «Чаго я чакаю ад дома? Па-першае, прафесіянальнага ўзроўню размовы пра амерыкані і нашых, і тэатральных прэмер. Гэтага прафесіянальнага ўзроўню, будзем шчыра».

«БРСЦКАЯ ВЯСНА»

Вясна... У паграніччых Брэст яна прыходзіць заўсёды раней, чым куды-небудзь у Беларусь. Прыгожая брэсткая вясна ў пышнай зеляніна каштану, клёнаў і бероз, у вясёлкавым колеры кветак! Магчыма, таму і сваё градычнае свята мастацтва брэстчане называюць проста і ў той жа час лірычна — «Брэсткая вясна».

Весеі і знонка прайшло яно, гэта свята, і надочы ў Брэсце. «Вясна п'яцігодкі» — такім тэатралізаваным прадстаўленнем пачалася «Брэсткая вясна» ў гарадскім парку. А на плошчы імя Леніна сабраліся ў гэты дзень юныя інжыеры, каб урачыста адзначыць дзень нараджэння Плянскай арگانізацыі імя Ул. І. Леніна. І тут гучалі песні, музыка, выступалі чыталыні...

Тры дні гаманілі, весеі і знонка бурліла музычная вясна ў Брэсце. У парку, на плошчы, на сцэне тэатраў выступалі калектывы мастацкай самадзейнасці, прафесіянальныя артысты.

У сувязі прымаўлі ўдзел артысты Беларускага флармоніі. Дзяржаўнай акадэмічнай харавой капэлы БССР пад кіраўніцтвам народнага артыста СССР Рыгора Шырыма, хор рускай народнай песні. На сцэне паказваў спектаклі Гродзенскай драматычнай тэатра.

Звыш 4 тысяч чалавек прысутнічалі на заключным канцэрце ў гарадскім парку. У гэты дзень пераможцы мастацкай самадзейнасці вобласці.

Лепшыя выканаўцы, самадзейныя калектывы — удзельнікі свята «Брэсткая вясна» — адзначаны граматамі, прызамі, каштоўнымі падарункамі.

Манстрацы фільмаў, якія прапагандаваў дасягненні навуцы і перадавую сельскагаспадарчай вытворчасці.

Дырэктар полацкай кінасеткі М. Будзько падзяліўся вопытам прапаганды сельскагаспадарчай вытворчасці фільмаў. За час фестывалю ў раёне было пастаноўлена 745 сеансаў, атрымана 3 тысячы рублёў прыбытку. Тав. Будзько далей гаворыць аб тым, што кінапракат мае абмежаваны рэпертуар гэтых фільмаў.

Выступленне М. Будзько падтрымаў дырэктар навукова-выскай кінасеткі М. Калаеў, які таксама гаварыў аб тым, што з вялікага спысу сельскагаспадарчых фільмаў, які ёсць у працяжкі, цяжка выбраць надзейную кінастужку, патрэбную сёння калгаснікам. Вельмі мала фільмаў з жыцця калгасаў і саўгасаў рэспублікі, а іх даўно чакаюць працаўнікі вёскі.

Многа гаварылася на нарадзе пра абслугоўванне юнага глядача, пра рэнтабельнасць кінагаспадаркі.

У спрэчках выступілі дырэктары кінасетак Клімавіцкага раёна І. Маневіч, Кобрынскага — А. Сушчук, Слуцкага — Л. Казановіч, начальнікі ўпраўленняў кінафіліі Брэстскай вобласці М. Голуб, Віцебскай — Г. Чайкоўскі.

У нарадзе прынялі ўдзел намеснік старшыні Савета Міністраў БССР І. Кілімаў, загаднік аддзела культуры пры ЦК КПБ С. Маршалеў.

Будні мастакоў

ПОШУКІ, ПОШУКІ...

ШМАТ заўдм у народнага мастака БССР Андраэ Бембеля. Але многіх з работ прышлісных спыніў, пакуль ідзе напружаная праца над усвабненнем такой адказнай задачай, як стварэнне помніка легендарным абаронцам Брэста.

— Гэта самае асноўнае, над чым працую, — кажа А. Бембель. — Вось дзямі і зноў, у якіх ужо раз, выведу на месца, у Брэст, для ўдзялення дэталі. Работа вельмі адказная і патрабуе напружання ўсіх сіл.

МАСТАК і мастацтвазнаўца Пятро Герасімовіч часта бывае на сваёй радзіме — на Слуцку.

У МАЙСТЭРНІ ВІКТАРА ГАЎРЫЛАВА

Майстарня Віктара Гаўрылава — на Мінскай фарфаравым заводзе. Ён працуе тут гадоўнаў мастаком. Шмат часу, зразумела, займае арганізацыйная работа. Але мастак заўсёды, кожны дзень знаходзіць час, каб прапашаваць над новымі творамі.

На апошняй рэспубліканскай выстаўцы гэтаму мастаку прысвечана з'явіўся бюлетэн «Волаты 1918 года». Нядаўна мастакі савет прымаў яго новае серыю «Дожджы» і «Сярэбраны». Па матывах слухіх народных арнаменту Віктар Гаўрылаў стварыў дэкаратыўныя блонды «Арнамент» і «Пшчы».

Мастак спрабуе сілы і ў работах манументальнага плана. Дзямі ў сталіцы рэспублікі адкрыты новы тунель, які злучае прывазную плошчу з пераонам вакзала. Тунель упрыгожаны дэкаратыўна-арна-

КАРЦІНА ПРА П. БАГРЫМА

Беларускі мастак Пятро Сербілеў, які жыў і працуе ў Віцебску, стварыў шмат твораў, звязаных з гісторыяй рэспублікі. Сярод іх палотны дыванавыя Кастусю Каліноўскаму, Валерыю Урублеўскаму, Якубу Коласу.

У апошні час ён шмат увагі аддаў ажыццяўленню даўняй задумы — стварэнню карціны пра Паўлюка Багрыма.

«Жанітары прышлілі ў сялянскую хату. Па палозе раскіданы лісты з вершамі — пэтам. Юнак горада стаіць перад ворагамі. Уся яго постаць — ура-

КОРАТКА

18 МАЯ прадзіўны Саюз мастакоў амерыканцаў пачынаў развіццё ў рэспубліцы мастацтва. У асноўны абмеркаваны былі пакладзены думкі, выказаны старшынёй секцыі пэтам Саюза мастакоў БССР Л. Кролем у артыкуле «Мастацтва вуліцы і плошчы», які быў надрукаваны ў газеце «Літаратура і мастацтва» 4 мая г.

У САЮЗЕ мастакоў рэспублікі ў апошні гады значна ажыццявілася выставачная дзейнасць. Каб манітраваць гэтую галіну работы, прадзіўным праўленнем гаспаз створана спецыяльная камісія. Дзямі іна правала пасаджэнне, на якіх абмеркаваны план выставачнай дзейнасці.

КАЛЯ 200 твораў Н. Воранава экспануюцца ў Дзяржаўным мастацкім музеі БССР на персанальнай выстаўцы мастака, прысвечанай 40-годдзю. Выстаўлены карціны, пэтам, партрэты, створаныя Н. Воранавым у розныя гады.

СЕКЦІЯ жыўяліца амерыканцаў пачынае прапагандаві выяўленчага мастацтва па беларускім тэлебачанні.

У МІНСКУ ў мастацкім салон-магасіне працуе выстаўна твораў азербайджанскіх мастакоў. З «візітам у аднас» у Банку будучы накіраваны творы мастакоў нашай рэспублікі. Цяпер імплементацыя адпаведна выставіцца. Секцыя графікі ўжо абмеркавала прычыны камплектавання гэтай выстаўкі і выбрала шэраг лістоў для экспаніцыі.

БОЛЬШ месца ў Дзяржаўным мастацкім музеі БССР экспанавалася выстаўна твораў латышскіх мастакоў, прысвечаная 25-годдзю Савецкай Латвіі. Ініцыятыва адбылося на амерыканцаў. Аб тэраўцы сваіх калег гаварылі Л. Дробуў, Ул. Стальмашонак, Л. Лейтан, В. Сяхніма, А. Малішэўскі, Г. Паллаўскі, А. Марыш, А. Кішчанка, Ул. Хмызняў, І. Ахрымаў і іншыя. У абмеркаванні выстаўкі прынялі ўдзел гэтыя латышскія жыўяліцы М. Враніш і С. Маслаў.

ДЗЯМІ адбыўся агучны схода мастакоў мастакоў сталіцы рэспублікі, прысвечаны пытаннім падрыхтоўкі да рэспубліканскай выстаўкі твораў мадэлі.

Сонечны жыўяліца, малюныя дываны і ткіныны, чароўная кераміка — усё гэта можна бачыць на выстаўцы выяўленчага і дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва Узбекістана, якая адкрыта ў Дзяржаўным мастацкім музеі БССР.

Пра новае аблічча узбекскай зямлі расказваюць карціны Б. Бабаева «Шлях у пустыню», В. Праўдзюка «Алмалыскі медзь» і іншыя. Экспануюцца многа партрэтаў знатных людзей рэспублікі.

Прыгожасць пейзажа занатавана ў палотнах У. Тансыкбаева, Н. Карахана, М. Есіна і іншых.

Значнае месца ў экспаніцыі займаюць скульптура, графічныя работы і дэкаратыўна-прыкладнае мастацтва.

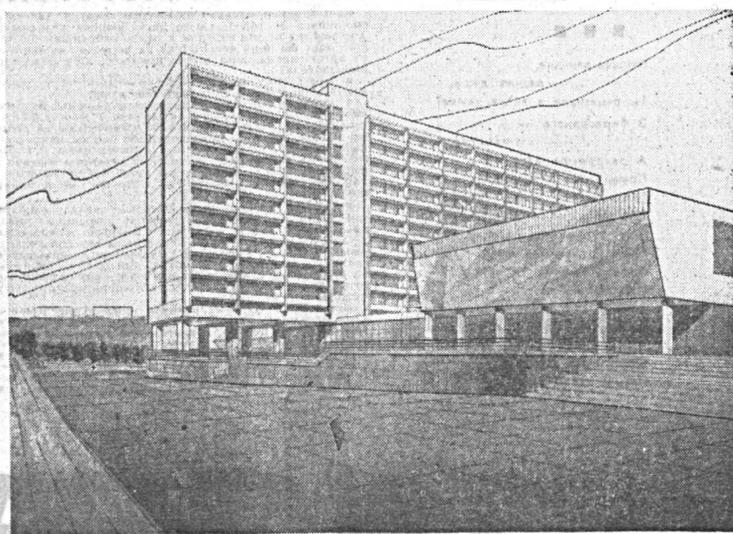
Вельмі і вельмі не хапае ў час нашых абмеркаванняў. Хочацца, каб у самы бліжэйшы час выкрысталізавалася шырокае формы ўзаемаадносін, градышч нашага дома. Тут можна будзе наладжваць і выстаўку мастакоў кіно, і выстаўку работ такіх мастакоў, якія, апроч асноўнай сваёй творчай работы, заахляюцца яшчэ сумежнымі відамі мастацтва.

А. АПАНАСЕНКА, кіраўнік народнага танца БССР, заслужаны дзеяча мастацтва: «Яшчэ да афіцыйнага адкрыцця не ўцярапеў, пабыўаў у доме. Хораша і зала, і выставы, і пакой — усё зроблена з вялікім густам. Дзякую будаўнікам».

Цяпер пра канкрэтную работу нашага дома. Я трохі знаёмы з дзейнасцю Цэнтральнага дома работнікаў мастацтва ў Маскве. Там праводзіцца вельмі і вельмі многа цікавага. Многія творчыя калектывы выносяць там свае новыя работы на суд мастацкага грамадскасці. Мяркую, што нам не пашкодзіць гэта пераняць.

Д. СМОЛІЧ, галоўны рэжысёр Беларускага дзяржаўнага Вялікага тэатра оперы і балета, народны артыст БССР: «Наша вясна меса — нацыянальны рэпертуар. Спадзяюся, што разгларныя сустрэчы ў Доме работнікаў мастацтва і пісьменнікаў, і музыкантаў, і драматычных артыстаў дапамогуць нам у гэтай справе».

НА ПРАСПЕКЦЕ МІРУ

У Мазыраве на праспекце Міру каля ракі Дубровіні хутка стане гэты дванадцятпавярховы дом, акружаны прыгожымі прыбудовамі.

ЗАПРАШАЕ ДОМ МАСТАЦТВАЎ

Хто з мінач не ведае гэты светлы трохпавярховы будынак у самым цэнтры горада ў Цэнтральнай плошчы? Зусім надаўна на яго фасадзе з'явілася шыльда: «Дом мастацтваў». Учора, а сёмай гадзіне вечара сюды сабраліся актёры, музыканты і мастакі, аматары мастацтва на ўрачыстае адкрыццё свайго дома.

Пасты толькі што скончанага рамонта будынак пахараў. Тут ёсць і прасторная актыва зала, і вялікае мастацтвае фая, і выставачная зала, дзе, дарэчы, адкрылася выстаўна старых тэатральных мастакоў рэспублікі. Есць і бібліятэка з чытальнай залай. На першым паверсе абсталяваны бібліярны пакой. Побач — кафэ.

— Мы спадзяёмся, што наш дом палюбіцца дзеячам мастацтва Беларусі, — сказаў нашаму карэспандэнту дырэктар дома А. Озеру. — Тут створаны ўсе ўмовы для працы і адпачынку.

Наш карэспандэнт спытаў некаторых работнікаў мастацтва:

— Якія вашы думкі і пажаданні ў сувязі з адкрыццём Дома мастацтваў?

Вось што яны адказалі:
Л. РЖДЦКАЯ, народная артыстка СССР: «Нарэшце...»
Л. АЛЕКСАНДРОўСКАЯ, народная артыстка СССР: «Гэта клуб — цудоўны падарунак працаўнікам мастацтваў. Да гэтага часу ў нас у рэспубліцы, апроч Дома архітэктараў і Дома пісьменнікаў, такіх клубуў дамоў не было. Хацелася б, каб у нашым доме заўсёды было вельмі шквала, каб білеты на яго мёрпрыемствы, як на добрую прэмеру, цяжка было дастаць».

К. ГУБАРЭВІЧ, драматург: «Мы атрымалі магчымасць у шчырых гаварніцкіх умовах сустрэцца з сябрамі па мастацтву, з мастакамі, музыкантамі і нампіятарамі. Хацелася б, каб сустрэчы былі не толькі шквалымі, але і пазнавальнымі, каб яны спрыялі ўзаемаўзабагачэнню адін аднаго, каб можна было абмяняцца думкамі, вопытам, і»

Я. ПАЛОСІН, народны артыст БССР: «Нават у сталага актёра-прафесіянала наступіла такі час, калі свайго адпачынку станаўціцца ўжо мала. Яму патрэбны сямейны ўражанні, яму трэба пераасановаць свае іншы раз і усталяваць творчыя пры

Рускі драматычны тэатр Імя М. Горькага і Тэатр юнага глядача паказалі свае новыя спектаклі. Прэм'ера Рускага тэатра — спектакль «Фізікі-лірыкі» («Заглянуць у калодзеж») па п'есе Я. Волчака. Пастаўка Ф. Шэйна, мастак В. Галубовіч. Прэм'ера Тэатра юнага глядача — «Мужчына, будзь мужчынам!» («Уаскрэсенне Дон-Кіхота») па п'есе М. Мацюкоўскага. Рэжысёр А. Аркадазеў, мастак І. Пешкур, кампазітар Г. Вагнер, тэкст песень Г. Бураўкіна і Н. Гілевіча.

На здымках: злева — сцена са спектакля «Фізікі-лірыкі». У ролі Калчанава артыст Р. Янкускі, Торчыкава — артыст І. Камароў. Справа — сцена са спектакля «Мужчына, будзь мужчынам!» У ролі Барыса артыст М. Пятроў, Арцёма — артыст А. Забалотнікаў.

Фота Ул. КРУКА і А. КАЛЯДЫ.

ПА ВЫСТАВАЧНЫХ ЗАЛАХ

НА ПОУНЫМ ДЫХАННІ

У Мінскім мастацкім салон-магасціне мы атрымалі магчымасць пазнаёміцца з творчасцю прадстаўнікоў вялікага атрада таленавітых азербайджанскіх мастакоў. Гэта выстава нештамільная і складана ўдзяліна. У колькасці экспанатаў. Тым не менш мы не скасці даволі выразае ўяўленне аб тым, як працуюць сёння мастакі Азербайджана, дзе станковае мастацтва з'явілася толькі ў гады Саветскай улады.

Творы азербайджанскіх мастакоў набываюцца Траціюкоўскай галерэяй, экспануюцца на ўсесаюзныя і міжнародныя выстаўках, рэспублікаўскай буйнейшай фірмай замежных краін. Сакрэт гэтага поспеху, мабыць, у тым, што мастакі Азербайджана актыўна працуюць у галіне сучаснай тэматыкі, шукаюць сучасныя сродкі выяўлення.

Народны мастак Азербайджанскай ССР Т. Салахаў прадстаўлены на выстаўцы ў Мінску некалькімі жывапіснымі творами і акварэлямі, напісанымі ў час паездак на Чэхаславакію, Італію і Францыю. Як у жыццё, так і ў акварэлі Т. Салахаў верны сваёй улюбленай тэме, імкненьню найбольш поўна, без залішняй дэталізацыі раскрыць асноўную задуму твора. І кампазіцыя, і колеравы лад яго твораў гранічна стрыманыя. Каб перананасаць у гэтым, дастаткова пазнаёміцца з яго работамі а серыі «Па Чэхаславакію» — «Влтава, Рыбакі», «На Влтаве», «Новы мост у Празе», Ляганіччя, стрыманыя яго творы аб Італіі — «Востраў Шыберна», «Рым», «Плошча св. Пятра», «Рымскія кварталы». Лепшая з гэтай серыі работа «Венецыя. Вялікі канал». Цікавая карціна «Эйфельска вежа».

І ўсё ж нейкае пачуццё недавальнення застаецца, калі знаёміцца з усімі гэтымі архітэктурнымі матывамі. Хацелася б бачыць у работах мастака сённяшняе жыццё краіны, які ён наведваў, а не толькі класічную архітэктурную.

Некалькімі націормортамі і карцінамі прадстаўлены заслужаны мастак Азербайджанскай ССР Т. Нарынлібаев. Арыгінальна па матыву адна з апошніх яго работ — «У садах Геанчя». Параўнальна вялікае палатно з адлюстраваннем вінаградных лоз, гранатаў, нацягнутага посуду гарыць яркімі, сакавітым фарбамі. Яно падобна да маляўнічага дыяна. Цікавыя і польскія гуашы Т. Нарынлібаева — «Вулца ўначы».

«Траса Усход — Заход», а таксама карціна «Нучыны рынак».

Адным з лепшых твораў на выстаўцы, на наш погляд, з'яўляецца карціна заслужанага мастака Азербайджанскай ССР Р. Бабаева «Памяці брат».

Гэта філасофскі твор трагічнага гучання. Эмацыянальнае выхаванне, сімвалічна і лакальнае колерава ладу, глыбокая думка — вось асноўныя вартасці палатна.

Імкненьне да сімвалічнага называння ў графічных лістах Р. Бабаева («Берлін 1963 года»). Лісты аб сучасным Азербайджане.

Карціна Р. Бабаева «Берлін» палатно эксперыментальнага плана. Апрача пошукаў новых тэхнічных сродкаў, тут, німае здаецца, нічога цікавага няма.

Пяціяр азербайджанскай прыроды С. Бахлул-Задэ выставіў некалькі пейзажаў і націормортаў. У гэтых работах адлюстравана прырода багатая і на дзіва разнастайная. Лірнічасцю, светлай задуманасцю, дэкаратыўнай яркасцю фарбаў, напружаным колеравым гучаннем вабяць да сябе работы «Тутавыя дрэвы», «Пейзаж», «Гек-Гель», «Геанчайскі націорморт», «Айва ў кветцы», «На Мучані». Адчуваецца, што мастак востра бачыць непаўторную чароўнасць пейзажу.

Графічны раздзел выстаўкі складаны з работ А. Ракуліева і Р. Бабаева, пра якія ўжо ішла гаворка вышэй. Астатнія А. Ракуліева, прысвечаныя жыццю і працы рыбакоў Каспія і тэкстылішчыкаў Нухі, акварэлі, пісаныя ў Сумгаіце, графічныя лісты пра дарэвалюцыйны Баку — усё гэта, бясспрэчна, цікавыя творы. Ракуліеў працуе ў традыцыйнай манеры, імкнучыся захаваць сваёсабытны характар старажытна-ўсходняй мініяцюры.

Тонкі густ, ланкізм кампазіцыйных вырашэнняў, клопат пра чысціню ўсёго ліста — гэта асноўныя вартасці такіх работ Р. Бабаева, як «Начлежнікі», «Хыялы», «Рэзервуары», «Сеткі», «Нафтагалі».

На жаль, вельмі бедна прадстаўлены на выстаўцы скульптурны раздзел — усюго чатыры работы Э. Гусейнавай. Яны, вядома, не даюць уяўлення пра сучасную азербайджанскую скульптуру. Найбольш удалая, на наш погляд, работа Э. Гусейнавай — партрэт Бахлул-Задэ.

Выстаўка азербайджанскіх мастакоў дэманструе разнастайнасць творчых індывідуальнасцей. Мы бачым, што мастакі Саветскага Азербайджана працуюць на поўным дыханні.

Барыс КРЭПАК.

Мы доўга чакалі фіналу. Сяпернік быў сур'ёзны — «Волга» з горада Горькага. Не тая «Волга», ад якой мінскія футбольныя імпрэсарыя хачелі адабраць нападаючага, а зладжаны калектыў энтузіястаў аднаго з горькаўскіх заводаў.

І вось, нарэшце, дачакаліся. Тысячы тэлегледачоў не маглі адвесці вачэй ад сваіх бланкітных экранаў. Спачатку ішло ўсё добра. Выхад, размінка, першы літаратурны конкурс... Мінчане выхвалялі наперад.

А потым... Потым, відаць, пораху не хопіла. А можа, не ўсё ў парадку было і з арганізацыяй падрыхтоўкі каманды тут, у Мінску. Ва ўсім разе дамажынае заданне трэба рыхтаваць больш сур'ёзна. Тады было б смешна і тым, хто сядзеў у зале тэлевізійнага тэатра, і шматлікім тэлегледачам.

У спартыўным конкурсе каманда прыклала ўсе намаганні, каб выратаваць становішча. Нашаму каментару Барысу Дразніку пазайздросціць бы сам М. Озерга, а Олік Белыцаці, як заўсёды, добра «пагаварыў» з рэжысёрамі, якія бальшычкі вольмуць у Англію... Але ў самым апошнім конкурсе хлопцам з Мінска не пашанцавала, і... Гэта ўжо ўсе ведаюць: перамаглі гарькаўчане.

Прымаўка сцярджае: «Перамоглі не судзіць». У Клуба вялікіх і знаходлівых не судзіць ні пераможцаў, ні пераможаных. Перамагае заўсёды дружба, калектывізм, усмешка, знаходлівасць, выдумка. А таму павіншваем каманду мінскіх студэнтаў з удзелам у фінале, з другім месцам, падзякнем Цэнтральнаму і Беларускаму тэлебачанню за серыю цікавых перадач і будзем чакаць новых сустрэч у Клубе вялікіх і знаходлівых.

НА БЛАНКІТНЫМ ЭКРАНЕ

МІНСК—ГОРКІ

ФІНАЛЬНЫ ВЫПУСК «ВН»

24 маі
Першая праграма. 16.45 — першая перадача. 16.50 — для дашкольнай і малодшых школьнікаў. «Кот-кінашома» (М). 17.20 — на Міжнароднай выстаўцы сучасных сельскагаспадарчых машын і абсталявання (М). 18.00 — тэлевізійныя навіны. 18.20 — «Свет сёння» (М). 18.30 — рашэнні ХХІІ з'езда КПСС — у жыццё. «Наступленне працягваецца». Пра асветненне пасляваеннага перыяду. Фэстываль беларускага мастацтва ў РСФСР і УзССР. Канцэрт аркестра народных інструментаў БССР. 20.30 — тэлевізійныя навіны (М). 21.00 — насустрэчу выбарам у Вярхоўны Савет СССР. «Тэлевізійны агітпункт». Гутарка дацтва БДУ імя Ул. Леніна В. А. Дарогіна. 21.20 — малыя жанарты. 21.40 — «Навіны» — трансляцыя. «Рэпартаж з Рыжскага радыёзавода. Перадача з Рыгі. 22.15 — «Літ. Французскі камінаж». Мастацкі фільм.

Другая праграма. 11.00 — «Парнама Радзімы» (М). 11.30 — «Позітыў. Тэлевізійны аглядач» (М). 12.20 — «Музычны кіе» (М). 18.00 — тэлевізійныя навіны (М). 18.20 — «Кіеўскія навіны». Кінамаж. 18.30 — Я. Райніс, «Ветрыні, вей», Тэлевізійны

КНИГАРНЮ ў Валожыне знаёміць няцяжка. Вялікі мураваны будынак стаіць у цэнтры горада. Дарогу сюды ведаюць і пажылыя і маладыя, для ўсіх тут знаходзіцца патрэбная кніга. А калі чаго і няма, работнік прылаўна запрашае пакуніка на зайці праз тыдзень — другі, у кнізе заказаў дзесяткі запытаў — і амаль усе заказы выкананы.

Для паспяховай рэалізацыі літаратуры магазін (загадчыца А. Філіповіч) выкарыстоўвае разнастайныя формы работы. Працуюць у горадзе грамадскія кніганы, у школах адкрыты ларкі без прадаўцоў. Сталі з літаратурай выважыць на рынку, у Доме культуры і іншых грамадскіх месцах. Пра новыя кнігі, што наступілі ў магазін, паведамляюць мясцовыя радыё і раўная газета. Усё гэта памагае кнігарні сістэматычна выконваць план.

На Валожынішчыне ёсць і іншыя магазіны, якія ганюць кнігамі. Напрыклад, у вёсцы Гародзькіна. На ім, праўда, вісць шыльда «Культуарні», але і аддзел кніг тут ёсць. На жаль, літаратура тут найбольш не пашанцавала. Праўдзіна Зяброўскага сельна не вельмі дае пра гандал кнігаў. У магазіне вельмі цесна. Кнігі ляжаць на падлозе, пад прылаўкам. На паліцах няякая парадку, усё пераблытана — мастацкая літаратура, тэхнічная, навуковая — паспрыла ў гэтым вярхале знаёсіць патрэбную кнігу. Мала кніжак для дзяцей, работніцкай сельскай гаспадаркі. Адсутнічаюць падручнікі па гісторыі КПСС, палітэканоміі, спартыўнай, медыцынскай літаратура.

Ні загадчыца магазіна Я. Загузава, ні старшыня праўлення сельна Л. Рубан не шукаюць новых форм рэалізацыі літаратуры, не прапануюць кнігу сярод насельніцтва. Не прыцягнуты да гэтай справы камсамольцы, у школах няма кніж-

ных кіёскаў, столікаў. Вялікую паслугу ганюльым работнікам маглі б аказаць грамадскія кніганышы. Але ж іх у Гародзькіна няма.

Бёска Гародзькі стайць на бойкім месцы — узлож шашы, тут часта бываюць вялікія кірмашы. Чаго толькі ні ўбачыш у гэтыя дні на прылаўках! Толькі кніг сюды не прывозьць.

Каб усё ж нейкім чынам выравіць становішча, райспажыў-

было выканана план. Але даўно тут чабыліся пра ініцыятывы, пошукі, і распаўсюджванне кнігі фактычна ідзе самацёкам. Зойдзе пакунік у магазін, купіць кнігу — добра, не купіць — таксама добра. Нікога гэта не турбуе.

Аб'явавае стаўленне сельскай кааператараў да кнігі адбілася на выкананні плана. Лёгкая, напрыклад, у раёне не рэалізавана літаратура на 11 тысяч рублёў. Становішча мала чым змянілася і сёлета.

У Пяршайскай кнігарні няма вітрыны навінак, адсутнічаюць тэматычныя выстаўкі кніг, ніхто не ўлічвае попыту папункіа. Загадчыца сельскай бібліятэкі К. Невядомская не можа набыць у магазін для свай бібліятэкі творы Купалы, Коласа, Дуніна — Марцінкевіча.

Снардзіжыя мастацкія і мастацка-кнігарні намета металічныя літаратуры. Сельскія адатары кнігі з Пяршяга Г. Ворыскі, Я. Салакоўскай хачелі набыць у свай магазіне байкі Крапыны, але іх таксама не было на паліцах.

Райспажыўсаюз не клопатіцца пра рэкламу кнігі, не прымаюцца захады, каб пашырыць пазаміагазіныя формы гандлю, прыцягнуць да прапаганды літаратуры актывістаў-кнігалюбаў.

Райспажыўсаюз не цікавіцца выхаваннем прадаўцоў кніжных магазінаў. Ніхто іх не вучыць, не перадае вопыту. Толькі адзаткаў Пяршайскай кнігарні Пётр Міхнон дзі таваразнаўца на кнізе райспажыўсаюза Валодзічна Дочычка вучацца заважна.

Каб ліквідаваць усё гэтыя бар'еры, якія стайць на шляху кнігі да пакуніка, патрэбна толькі крышчана зацікаўленасці ў рабоце, бачыць у кнізе не прымусовы асартымент, а святач ведаў і культуры.

П. БАРОДКА, намеснік рэдактара валожыніскай раённай газеты «Працоўная слава».

НАШ ДОБРЫ СЯБРА

Вядомаму перакладчыку і літаратуразнаўцу, аднаму са старажыных дзевяці чэшскай культуры, добраму і даўнаму сябру Беларсі, прафесору Францу Ціхаму споўнілася восемдзесят год. У дні, калі чэшская грамадства адзначае гэтую дату, хочецца нагадаць тое вялікае, што зрабіў Франц Ціхі для прапаганды ў Чэхаславакіі беларускай літаратуры.

Упершыню беларускія кнігі Франц Ціхі набыў у 1923 годзе, калі наведваў Вільню. У Вільні ў той час выдавалася шмат розных беларускіх кніг. Знаёмства з імі, відаць, і было той першапрычынай, што абудзіла ў чэшскага вучонага цікавасць да беларускага літаратурнага слова.

Асабліва шмат зрабіў Франц Ціхі, каб данесці да чэшскага чытача творы Янкі Купалы. У газетках і часопісах Браціславы і Прагі ён друкаваў яго вершы «Маладой Беларусі», «Вольна», «Нашай ніве», «Вы каміце» і іншыя. Шмат пераклаў Франц Ціхі і другога народнага песняра Беларсі — Якуба Ко-

леса. Пэзія Купалы і Коласа падабалася яму тым, што яна «вырасла з народа, служыць яму сёння і будзе служыць у будучыні».

Пераклаў Франц Ціхі і творы другіх беларускіх пісьменнікаў: Алеса Дудара, Ціхікі Гартына, Алеса Гурло, Аркадэз Мораўкі. Выбар твораў для перакладаў зусёды быў не выпадковы. Франц Ціхі стараўся перакладаць тры творы беларускіх пісьменнікаў, якія заклікалі да барацьбы за лепшую будучыню.

У канцы трыццаціх гадоў Франц Ціхі наведвае Заходнюю Беларусь і, вярнуўшыся на Радзіму, піша даследчую працу «Беларуская літаратурная мова». Праца друкуецца ў зборніку «Літаратурныя славянскія мовы», выдадзеным у Празе ў 1938 годзе.

Франц Ціхі не губляе сувязей з Беларуссю і Цяпер. Некаторыя рукапісы перакладаў купалаўскіх вершаў па чэшскую мову ён прыслаў у Літаратурны музей Янкі Купалы. А не так даўно музей паслаў Францу Ціхаму пра яго просьбе ноты музыкі Л. Рагоўскага, У. Тэарускага, М. Чуркіна, напісанай на тэкс Я. Купалы «А хто там ідзе!»

Алесь ЕСАКОЎ.

ЛЕБАЧАННЕ

24 маі
Першая праграма. 16.45 — першая перадача. 16.50 — для дашкольнай і малодшых школьнікаў. «Кот-кінашома» (М). 17.20 — на Міжнароднай выстаўцы сучасных сельскагаспадарчых машын і абсталявання (М). 18.00 — тэлевізійныя навіны. 18.20 — «Свет сёння» (М). 18.30 — рашэнні ХХІІ з'езда КПСС — у жыццё. «Наступленне працягваецца». Пра асветненне пасляваеннага перыяду. Фэстываль беларускага мастацтва ў РСФСР і УзССР. Канцэрт аркестра народных інструментаў БССР. 20.30 — тэлевізійныя навіны (М). 21.00 — насустрэчу выбарам у Вярхоўны Савет СССР. «Тэлевізійны агітпункт». Гутарка дацтва БДУ імя Ул. Леніна В. А. Дарогіна. 21.20 — малыя жанарты. 21.40 — «Навіны» — трансляцыя. «Рэпартаж з Рыжскага радыёзавода. Перадача з Рыгі. 22.15 — «Літ. Французскі камінаж». Мастацкі фільм.

Другая праграма. 11.00 — «Парнама Радзімы» (М). 11.30 — «Позітыў. Тэлевізійны аглядач» (М). 12.20 — «Музычны кіе» (М). 18.00 — тэлевізійныя навіны (М). 18.20 — «Кіеўскія навіны». Кінамаж. 18.30 — Я. Райніс, «Ветрыні, вей», Тэлевізійны

спекталь (М). 20.30 — «Нутэргрын». «Прафесар Пушкарэва». Кінамажы 21.00 — «Табэ, коняты». Вясняны вечар у клубе «Равеснік». Перадача з г. Горькага. 21.40 — «Я-Карамаў». Документальны фільм. 22.15 — «Літаратурны Ленінград». Альманах. Перадача з Ленінграда.

25 маі
Першая праграма. 11.00 — «Ля французскіх камінаў». Мастацкі фільм. 16.45 — праграма падрыхтоўкі і абсталявання ў маладых школьнікаў. «Тэлезнайка» (М). 17.20 — для школьнікаў. «Беларускія пісьменнікі». Янукоўскае Перадача другая. 18.10 — тэлевізійныя навіны. 18.30 — першыя навіны СССР па футболе. «Лыжамая» (Кіеў) — «Лыжамая» (Масква). Перадача з Кіева. У перапынку — тэлевізійныя навіны (М). 20.30 — тэлевізійны фільм (М). 20.30 — тэлевізійныя навіны. «Літкі пераход». Мастацкі фільм. 22.55 — выступаюць удзельнікі Фэстывалю беларускага мастацтва ў РСФСР і УзССР. Эстрады канцэрт.

Другая праграма. 17.20 — усеагульнае фестывальнае самадзейнага мастацтва. «Наш паліц». Перадача з Чэлябінска. 18.00 — насустрэчу выбарам у Вярхоўны Савет СССР. «Лас і людзі» (М). 18.30 — наш кінаглобус. «Гэта — Занзібар». «Самалі» — распу-

было выканана план. Але даўно тут чабыліся пра ініцыятывы, пошукі, і распаўсюджванне кнігі фактычна ідзе самацёкам. Зойдзе пакунік у магазін, купіць кнігу — добра, не купіць — таксама добра. Нікога гэта не турбуе.

Аб'явавае стаўленне сельскай кааператараў да кнігі адбілася на выкананні плана. Лёгкая, напрыклад, у раёне не рэалізавана літаратура на 11 тысяч рублёў. Становішча мала чым змянілася і сёлета.

У Пяршайскай кнігарні няма вітрыны навінак, адсутнічаюць тэматычныя выстаўкі кніг, ніхто не ўлічвае попыту папункіа. Загадчыца сельскай бібліятэкі К. Невядомская не можа набыць у магазін для свай бібліятэкі творы Купалы, Коласа, Дуніна — Марцінкевіча.

Снардзіжыя мастацкія і мастацка-кнігарні намета металічныя літаратуры. Сельскія адатары кнігі з Пяршяга Г. Ворыскі, Я. Салакоўскай хачелі набыць у свай магазіне байкі Крапыны, але іх таксама не было на паліцах.

Райспажыўсаюз не клопатіцца пра рэкламу кнігі, не прымаюцца захады, каб пашырыць пазаміагазіныя формы гандлю, прыцягнуць да прапаганды літаратуры актывістаў-кнігалюбаў.

Райспажыўсаюз не цікавіцца выхаваннем прадаўцоў кніжных магазінаў. Ніхто іх не вучыць, не перадае вопыту. Толькі адзаткаў Пяршайскай кнігарні Пётр Міхнон дзі таваразнаўца на кнізе райспажыўсаюза Валодзічна Дочычка вучацца заважна.

Каб ліквідаваць усё гэтыя бар'еры, якія стайць на шляху кнігі да пакуніка, патрэбна толькі крышчана зацікаўленасці ў рабоце, бачыць у кнізе не прымусовы асартымент, а святач ведаў і культуры.

П. БАРОДКА, намеснік рэдактара валожыніскай раённай газеты «Працоўная слава».

НА ЛЕПШЫ ТВОР АБ МОЛАДЗІ, АБ КАМСАМОЛЕ

КОНКУРС ЦК ЛКСМ БЕЛАРУСІ

Наш народ, усё прагрэсіўнае чалавецтва рыхтуецца ўрачыста адзначыць 50-годдзе Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

У гонар гэтай знамянальнай падзеі і ў змтах больш шырокага прыцягнення маладых работнікаў літаратуры і мастацтва рэспублікі да стварэння твораў пра герайчыны падзвігі моладзі Беларсі, яе авангарда — Ленінскага камсамола на ўсіх этапах камуністычнага будаўніцтва, пра высокія маральныя якасці юнакоў і дзяўчат, якія беззаветна і самааддана служачь справе партыі і народа, ЦК ЛКСМ Беларсі аб'яваў рэспубліканскі конкурс на лепшы твор літаратуры і мастацтва пра моладзь, камсамол Беларсі.

На конкурс прымаюцца высокадэійныя і высокамастацкія творы літаратуры і мастацтва, якія ярка раскрываюць герайчыны падзвігі і справы моладзі рэспублікі, Ленінскага камсамола ў гады грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў, на будоўлях першых пяцігодкаў, сённяшняй будні маладых будаўнікоў камунізма, іх багаты духоўны свет і высокія маральныя якасці, іх вернасць рэвалюцыйным ідэалам.

На конкурс могуць быць прадстаўлены: літаратурны творы ўсіх жанраў: раманы, апавесці, пэзмы, зборнікі вершаў, аповяданні, нарысы; музычныя творы вялікіх і малых форм; творы выяўленага мастацтва [жывапіс, скульптура, графіка, планат, дэкаратыўна-прыкладное і манументальнае мастацтва]; творы кінамастацтва [мастацкі і дакументальныя, поўнаметражныя і кароткаметражныя фільмы], рэжысёрскія, аператарскія і акцёрскія работы; работы выканаўцаў [акцёрскія, чытальніцка-дэкламацыйныя, вакалістаў, танцораў, музыкантаў].

Для пераможцаў конкурсу ў пералічаных жанрах літаратуры і мастацтва ўстанавляюцца прэміі на 1000 рублёў кожна.

Пра прадстаўленні на конкурс калектывнага твора ў лік аўтараў уключаюцца толькі асобы, якія з'яўляюцца асноўнымі стваральнікамі твора або работ.

Пра прысуджэнні прэміі калектывным аўтарам кіравача наступным: пры навуасці двух аўтараў прэмія дзеліцца паміж імі парову; пры калектыве аўтараў у тры чалавекі кіраўнік выдаецца паловіна прэміі, а другая паловіна дзеліцца парову паміж астатнімі; пры калектыве ў чатыры і больш чалавек кіраўнік выдаецца адна трэць прэміі, а дзве трэці дзеліцца парову паміж астатнімі членамі калектыву. У выпадку, калі калектыв аўтараў не вылучае кіраўніка, прэмія дзеліцца парову паміж усімі членамі калектыву.

Прадстаўленне на конкурс твораў і работ ажыццяўляецца камсамольскімі арганізацыямі, абкомамі, гаркомамі, райкомамі камсамола рэспублікі сумесна з арганамі і ўстановамі культуры, Міністэрствам культуры БССР, арганамі друку, Камітэтам па друку, радыё і тэлебачанні пры Саўеце Міністраў БССР, творчымі арганізацыямі, саюзамі і іх аддзяленнямі на месцах.

На конкурс прадстаўляюцца творы і работы, выкананыя не раней 1966 года.

Творы літаратуры могуць быць прадстаўлены на конкурс толькі пасля апублікавання іх у друку ў законным выглядзе, а творы выяўленага мастацтва, музыкі, кіно, выканаўцаў — пасля грамадскага азнамлення з імі на выстаўках, у друку, на канцэртах і ў тэатрах.

Пералік твораў і работ, прынятых да разгляду, будзе публікавацца ў рэспубліканскім маладзёжным друку з ўмяшчэннем іх аўтараў.

Творы і работы, прадстаўленыя на конкурс, будуць шырока абмяркоўвацца грамадска.

Тэрмін прадстаўлення твораў і работ — да 1 чэрвеня 1967 года. Вынікі конкурсу будуць пададзены да 7 лістапада 1967 года.

Пераможцам конкурсу прысвоюцца званне лаўрэата конкурсу, уручаюцца дыплом і ганаровы знак. Імёны лаўрэатаў заносіцца ў кнігу Пашаны Ленінскага Камуністычнага Саюза моладзі Беларсі.

На Бярэсёўскай набарэжнай Масквы-ракі, у старажытным чырвона-белым асабняку, які некалі належаў лужыцкаму князю Аверкію Кірылаву, размяшчаецца на ўсім з'яўляюцца ўстанова. Дзашыць восем навуковых супрацоўнікаў — усё штат яе, і тым не менш чым у краіне такой рэспублікі, краі, вобласці, з якімі не былі а яна звязана самым цесным чынам. На парадным ганку табліца: «Навукова-даследчы інстытут музеязнаўства».

Два з палавінаю стагоддзі назад, у 1714 годзе, па ўказу Пятра з'явіўся ў Расіі першы музей. Яго ахрысцілі Кунсткамерай, сабраўшы ў залах так званыя «рарытэты» — усялякія рэдкасці і дзівы.</